

[Socialministeren.]

skab til muligheden for at forsikre sig for en beskeden præmie. Derfor vil det bl. a. blive undersøgt, hvad der kan gøres for at udbrede kendskabet til denne ordning. Den undersøgelse, som foretages om forsikringsordningen, vil jeg søge fremmet mest muligt.

Af *Honoré* (KrF) til justitsministeren (19/11 76):

»Hvad agter ministeren at gøre for at bekæmpe plakatsvineriet?«
(Spm. nr. 135).

Begrundelse.

Plakater oplæbes året rundt på offentlige og private vægge uden tilladelse fra ejerne, som får påført ekstra udgifter med at fjerne plakaterne og rengøre væggene.

Det bør ikke tolereres, at foreninger og mødearrangører gennem denne form for annoncering påfører privatpersoner og offentlige myndigheder ekstra udgifter.

At plakatsvineriet imidlertid finder sted i stort omfang, tyder på, at der i lovgivningen eller forvaltningen endnu ikke er truffet de fornødne forholdsregler.

Justitsminister *Orla Møllers* svar (25/11 76):

I normalpolitivedtægtens § 34 er der optaget bestemmelser om opslag. Herefter må der ikke på eller ud til vej opslås plakater, bekendtgørelser eller lignende uden samtykke fra politiet og den, som har dispositionsret over opslagsstedet. Uden politiets tilladelse kan der dog opslås bekendtgørelser fra offentlige myndigheder, meddelelse om foredrag, møder, forevisninger, offentlige forlystelser, valgopråb samt opslag, der vedrører den ejendom, på hvilken opsætningen finder sted. I de nævnte tilfælde, hvor politiets tilladelse ikke er fornøden til opsætningen, træffer kommunalbestyrelsen bestemmelse om, på hvilke steder bekendtgørelser må opslås.

I Københavns kommune gælder i det væsentlige de samme bestemmelser. I denne kommune har magistraten givet et selskab dispositionsret over de godkendte opslagssteder.

Det må endelig nævnes, at der forud for et valg fastsættes særlige regler for opsætning m. v. af valgplakater.

Politidirektøren i København har over for justitsministeriet oplyst, at spørgsmålet om opsætning af plakater m. v. i kommunen er taget

op til forhandling med kommunalbestyrelsen. Disse forhandlinger er endnu ikke afsluttet.

Justitsministeriet finder ikke, at der for tiden er behov for at foretage ændringer i de nævnte bestemmelser. Justitsministeriet vil tage spørgsmålet op til fornyet overvejelse, når de nævnte forhandlinger mellem politidirektøren og Københavns kommune er afsluttet.

Af *Kjærulff-Schmidt* (FP) til ministeren for offentlige arbejder (22/11 76):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om planerne for udbygning af den kollektive trafik på Amager?«

(Spm. nr. 139).

Begrundelse.

I de seneste menneskealdre har skiftende trafikministre ved mange lejligheder udtrykt forståelse for Amagers trafikale problemer og fremhævet, at Amagers kollektive trafikforbindelser ikke er tilfredsstillende.

Der har imidlertid gennem de seneste par år været fuldstændig tavshed omkring de planer, man i ministeriet for offentlige arbejder måtte have vedrørende en langsigtet udbygning af Amagers kollektive trafikforbindelser. Selv om det offentliges overforbrug måske bevirker, at planerne om Amagers fremtidige tilslutning til det københavnske S-togsnet må skydes endnu længere ud i fremtiden, håber jeg, at ministeren vil redegøre for de overvejelser, der inden for de seneste par år har fundet sted i ministeriet.

Efter min opfattelse vil det være til stor gavn for Amager, hvis ministeren ville opgive sit hastværk med Vallensbæk-Tårnby motorvejen og i stedet prøve at komme et skridt videre med S-banetilslutningen. Det ville også være langt billigere for landets skatteydere.

Minister for offentlige arbejder *Niels Mathiasens* svar (30/11 76):

Ved besvarelsen af spørgsmålet kan jeg henvisе til den trafikpolitiske redegørelse, jeg gav folkettinget i oktober 1975, og hvor jeg også var inde på problemerne omkring den kollektive trafikbetjening af Amager.

Hovedstadsrådet står for busdriften i hovedstadsområdet, og det er således op til hovedstadsrådet gennem HT at sikre Amager en forsvarlig busbetjening.

Spørgsmålet om S-togsbetjening af Amager